

Not 11

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 7 april 2020 följande beslut (mål nr 6965–6970-18).

Bakgrund

1. Högsta förvaltningsdomstolen beslutade i juni 2018 att inte meddela Business Navigator B.V. prövningstillstånd i mål om arbetsgivaravgifter samt skattetillägg (mål nr 1802–1807-18). Kammarrätten i Stockholms avgörande stod därmed fast (mål nr 733–738-16).

Yrkanden m.m.

2. *Business Navigator B.V.* ansöker om resning och anför i huvudsak följande.

3. Skatteverket och underinstanserna har i de aktuella målen ansett att bestämmelsen om förlängd ordinarie omprövning i 21 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) är tillämplig trots att skattedeklaration inte hade lämnats och beslut därför borde ha fattats genom efterbeskattning enligt 21 kap. 11 § samma lag. En tydlig koppling finns mellan bestämmelserna i 4 kap. 14–16 §§ taxeringslagen (1990:324) och 21 kap. 9–13 §§ skattebetalningslagen. Saken gäller likartad tillämpning vid ändring till nackdel för den skattskyldige och huruvida det kan ske med de lägre beviskraven vid ordinarie omprövning eller om det är fråga om eftertaxering/efterbeskattning.

4. A.A., som ensam avslog ansökan om prövningstillstånd, var under 2004–2006 enhetschef på Skatteverkets rättsavdelning. I den rollen har hon haft anledning att överväga räckvidden av 4 kap. 14 § taxeringslagen i förhållande till 16 § i samma kapitel. Under 2012–2014 var hon rättschef och chef för samma avdelning. Hon var därmed ytterst ansvarig för de rättsliga överväganden som ligger till grund för Skatteverkets tolkning av bestämmelsen i fråga. A.A. har därför haft ett kvarstående myndighetsintresse av att inte klarlägga en bakomliggande felaktig rättstillämpning. Eftersom det finns rimlig grund för jäv ska resning beviljas.

Skälen för avgörandet

5. I 37 b § förvaltningsprocesslagen (1971:291) anges att resning får beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt.

6. I 41 § förvaltningsprocesslagen hänvisas angående jäv till 4 kap. rättegångsbalken. Enligt generalklausulen i 4 kap. 13 § 10 är en domare jävig att handlägga ett mål om det föreligger någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans eller hennes opartiskhet i målet. Bestämmelserna om jäv, särskilt generalklausulen, ska tolkas och tillämpas i ljuset av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna med dess krav på att var och en har rätt att få sin sak prövad i en opartisk och oberoende domstol.

7. I rättstillämpningen skiljer man mellan subjektiv och objektiv opartiskhet hos domstolen. Med subjektiv opartiskhet menas att en domare rent faktiskt inte har en förutfattad mening eller en önskan att

främja den ena partens intressen. Med objektiv opartiskhet avses i stället att det finns garantier för att varje legitimt tvivel i detta hänseende kan uteslutas. För att avgöra om det föreligger objektiv opartiskhet måste ställning tas till om det finns en rimlig grund för en objektiv iakttagare att befara en partisk hållning hos domaren (jfr RÅ 2009 ref. 8 och NJA 2014 s. 482).

8. Att en domare tidigare i ett annat sammanhang, utan anknytning till det aktuella målet, har tagit ställning i en rättsfråga som uppkommit i målet kan endast under mycket speciella förhållanden medföra jäv (se bl.a. RÅ 2005 ref. 1 och HFD 2015 not. 9).

9. De omständigheter som bolaget har åberopat innebär inte att A.A. under sin tjänstgöring hos Skatteverket har befattat sig med den aktuella rättsfrågan på ett sådant sätt att det finns anledning att befara en bristande opartiskhet hos henne. Vad bolaget har anfört utgör inte skäl för att bevilja resning. Inte heller i övrigt har framkommit att det finns sådana skäl.

10. Ansökningen ska därför avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår ansökningen om resning.

I avgörandet deltog justitieråden *Knutsson*, *Johansson* och *Baran*. Föredragande var justitiesekreteraren Ann Linders.